

Sygn. akt: I C 504/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Rafał Kubicki
Protokolant:	prac. sąd. Paulina Jaskólska

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. S. kwotę 83.800 (osiemdziesiąt trzy tysiące osiemset) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 6 października 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. S. kwotę 7.807 (siedem tysięcy osiemset siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Rafał Kubicki

Sygn. akt I C 504/16

UZASADNIENIE

Powód P. S. w pozwie przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. domagał się zapłaty kwoty 83.800 zł z odsetkami ustawowymi od doręczenia pozwanemu pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód podniósł, że od dnia 31 sierpnia 2013 r. łączyła go z pozwanym, odnawiana co roku, umowa ubezpieczenia OC, AC i (...) pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W dniu 6 grudnia 2015 r. pojazd spłonął na terenie Holandii. Decyzją z dnia 28 grudnia 2015 r. pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i rozliczył ją jako szkodę całkowitą o wartości 83.800 zł. Jednocześnie odmówił wypłaty odszkodowania, przerzucając na powoda konieczność dostarczenia stosownych dokumentów, od których uzależnił zakończenie postępowania wyjaśniającego z polisy auto-casco. Powód, pomimo starań, nie sprosttał powyższemu.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko, pozwany przyznał okoliczności wskazane przez powoda, jednocześnie podnosząc, że wypłata odszkodowania nie nastąpiła, albowiem nie dysponował miarodajnymi informacjami odnośnie do przebiegu zdarzenia będącego podstawą wypłaty odszkodowania. Powód zaniechał bowiem, pomimo wezwania go adekwatnie do §24 pkt 3 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów autocasco, przedstawienia notatki policji opisującej

przebieg zajścia z dnia 6 grudnia 2015 r. Z zeznań obecnego na miejscu pożaru świadka wynika natomiast, że za podpalenie samochodu V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) odpowiedzialność mogą ponosić osoby trzecie. /k.47-49/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie polisy nr (...) samochód powoda marki V. (...) nr rej. (...) był od 2013 r. ubezpieczony u pozwanego m.in. w zakresie ubezpieczenia dobrowolnego majątkowego auto-casco i w wyniku corocznego przedłużania ochrona ubezpieczeniowa obejmowała również dzień 6 grudnia 2015 r.

W dniu 6 grudnia 2015 r., w godzinach nocnych, w trakcie pobytu powoda P. S. w miejscowości L. w Holandii, spłonął w niewyjaśnionych okolicznościach zaparkowany przez wymienionego na ogólnodostępnym parkingu przy dyskotecze (...) samochód marki V. (...) nr rej. (...). Pojazd ten pozostawał objęty obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej, dobrowolnym ubezpieczeniem AUTO CASCO + (...) w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W.. Powód w dniu 30 grudnia 2015 r. zgłosił szkodę pozwanemu Towarzystwu, wyjaśniając, że zaparkował przy klubie, do którego się udał i gdzie przebywał do ok. 1:40. Został poproszony na zewnątrz, gdzie zobaczył dwa płonące auta – w tym swoje. To nie powód wezwał straż pożarną i lawetę. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego uznał szkodę za całkowitą, wyciszając ją na kwotę 83.800 zł – co było bezsporne w toku likwidacji szkody i pozostało bezsporne w procesie. Jednocześnie wystąpił do powoda o dostarczenie dokumentacji potwierdzającej przebieg zdarzenia z 6 grudnia 2015 r.: dowodu rejestracyjnego auta i notatki policji interweniującej na miejscu. Powód przedstawił posiadane przez siebie dokumenty i wyjaśnił, że nie może przesłać żądanej notatki policji, ponieważ odmówiono mu jej w Holandii jako osobie niezgłaszającej pożaru. Nadto w dniu 10 marca 2016 r. poinformował wymienionego, że nazwa i adresu jednostki policji przybyłej w dniu 6 grudnia 2015 r., to: (...), (...) 39, a numer prowadzonej przez nią sprawy to: (...). 2016- (...). Pismem z 18 kwietnia 2016 r. powód wezwał pozwanego do wypłaty kwoty 83.800 zł tytułem odszkodowania. Pozwany poinformował powoda pismem z 28 kwietnia 2016 r., że z uwagi na trwające postępowanie wyjaśniające ostateczną decyzję podejmie po jego zakończeniu.

/bezsporne, ustalone w oparciu o dokumenty polisa nr (...) k. 7-9; zgłoszenie szkody komunikacyjnej k. 10-12; wyciszenie szkody k. 13; korespondencja mailowa k. 14, 16, 51, 56; pisma pozwanego z 13.01.2016 r., 28.04.2016 r., 04.03.2016 r. k. 15, 18, 50; wezwanie do zapłaty k. 17; dokumentacja fotograficzna k. 53- 55/

Zgodnie z §4 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów autocasco ochroną ubezpieczenia były w tym przypadku objęte szkody polegające na uszkodzeniu, całkowitym zniszczeniu lub kradzieży pojazdu wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu. Z ust. 2 wynika zasięg terytorialny, obejmujący m.in. Holandię. Zgodnie z §5 ust. 3 ochroną ubezpieczenia nie są objęte, m. in., szkody spowodowane umyślnie przez ubezpieczonego, ubezpieczającego, a także przez osoby, z którymi ubezpieczony, ubezpieczający pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym. Zgodnie z §24 pkt 3 w przypadku wystąpienia szkody ubezpieczający ma obowiązek przedstawić dowody dotyczące zaistnienia zdarzenia i ułatwić (...) ustalenie okoliczności i rozmiary szkody.

/bezsporne, ustalone w oparciu o ogólne warunki ubezpieczenia k.19-24/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z brzmieniem art. 805 §1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku. Pomiędzy wypadkiem ubezpieczeniowym a szkodą musi istnieć związek przyczynowy, który poza wystąpieniem samej szkody powinien udowodnić poszkodowany. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wynikająca z umowy ubezpieczenia majątkowego wyraża się w obowiązku spełnienia świadczenia pieniężnego polegającego na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku przewidzianego w umowie wypadku. Jej powstanie uzależnione

jest zatem od wystąpienia przewidzianego umową zdarzenia, a także od powstania wskutek tego wypadku szkody w majątku ubezpieczonego.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że w dacie zdarzenia z dnia 6 grudnia 2015 r. samochód powoda marki V. (...) nr rej. (...) objęty był ochroną ubezpieczeniową w zakresie auto-casco w pozwanym Towarzystwie. Poza sporem pozostaje również okoliczność, że strona pozwana zobowiązała się wypłacić powodowi odszkodowanie w razie wystąpienia szkody wskazanej w umowie.

P. S., zgłaszając pozwanemu żądanie wypłaty odszkodowania, wykazał, że samochód V. (...) nr rej. (...) spłonął na parkingu w miejscowości L. w Holandii z przyczyn mu nieznanych. Pozwany tego nie kwestionował.

Podając jako podstawę odmowy §5 ust. 3 ogólnych warunków, wprost przyznał, że doszło do opisanej w §4 ust. 1 szkody objętej ubezpieczeniem. Obrona pozwanego sprowadza się tylko do objętej §5 okoliczności wyłączającej odpowiedzialność. Pozwany podniósł mianowicie w odpowiedzi na pozew, że z informacji uzyskanych przez niego od świadka wynika, iż podczas zapłonu pojazdu w jego wnętrzu znajdowała się osoba trzecia, która mogła spowodować pożar.

Analizując ten zarzut, należy podkreślić najpierw, że został sformułowany przez przedsiębiorcę nie tylko profesjonalnie trudniącego się ubezpieczeniami na skalę ogólnokrajową, ale i reprezentowanego przez radcę prawnego.

Zarzut ten został sformułowany wadliwie, ponieważ z powołanego przy nim przez pozwanego §5 ust. 3 ogólnych warunków nie wynika bynajmniej, by pozwany mógł uchylić się od wypłaty wskutek ustalenia, że szkodę spowodowała „osoba trzecia” znajdująca się we wnętrzu. Przeciwnie – z postanowienia tego wynika, że wyłączenie zachodzi tylko w przypadku szkody spowodowanej „umyślnie przez ubezpieczonego, ubezpieczającego, a także przez osoby, z którymi ubezpieczony, ubezpieczający pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym” – a tego wszystkiego pozwany nie tylko nie wskazuje w odpowiedzi na pozew, ale i nie wykazuje dowodami.

Z tego tylko powodu wniosek dowodowy pozwanego podległ oddaleniu - ponieważ nie zmierzał do ustalenia okoliczności istotnej dla rozstrzygnięcia.

Stanowiska pozwanego – wbrew jego odmiennej argumentacji - nie uwiarygadnia przy tym okoliczność, że powód nie przedstawił wymaganych informacji na temat okoliczności zdarzenia pochodzących od policji holenderskiej. Nie negując bowiem treści § 24 pkt 3 OWU AC, zgodnie z którym, w przypadku wystąpienia szkody ubezpieczający ma obowiązek przedstawić dowody dotyczące zaistnienia zdarzenia i ułatwić Towarzystwu (...) ustalenie okoliczności i rozmiary szkody, stwierdzić wypada, że to ubezpieczyciel - jako profesjonalista korzystający z wyspecjalizowanej kadry - obowiązany jest do ustalenia przesłanek swojej odpowiedzialności, czyli samodzielnego i aktywnego wyjaśnienia okoliczności wypadku oraz wysokości powstałej szkody (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2011 r., V CSK 38/11, LEX nr 1129170). Tego obowiązku, należącego do istoty działalności ubezpieczeniowej, ubezpieczyciel nie może przerzucić na inne podmioty, w tym samego ubezpieczyciela. Tym bardziej, że z przedstawionych przez powoda dokumentów wynika, że poinformował on pozwanego o zajściu bezpośredniego po jego wystąpieniu, zaś w dniu 30 grudnia 2015 r. zgłosił szkodę. Nadto, w terminie późniejszym, przekazał dane odnośnie siedziby jednostki policji uczestniczącej w czynnościach w dniu 6 grudnia 2015 r., jak też o sygnaturze akt sprawy przez nią prowadzonej. W tej zaś sytuacji nie sposób przyjąć, aby P. S. nie dochował ciężących na nim na mocy § 24 pkt 3 OWU AC obowiązków. Postępowanie powoda było wszak ukierunkowane na umożliwienie pozwanemu ustalenia okoliczności zdarzenia. Pozwany dysponował zaś dostatecznie dużą ilością czasu, aby podjąć stosowne działania ukierunkowane na ustalenie rzeczywistego przebiegu zdarzenia z dnia 6 grudnia 2015 r. i podjęcie decyzji w przedmiocie przyznania, bądź odmowy, powodowi odszkodowania.

Reasumując, (...) S.A. z siedzibą w W. nie sformułowało prawidłowo i nie dowiodło istnienia przesłanki egzoneracyjnej, która uwolniłaby go od odpowiedzialności za powstałą, w wyniku zniszczenia na skutek pożaru w dniu 6 grudnia 2015 r. samochodu powoda marki V. (...) nr rej. (...), szkodę.

W tej sytuacji, mając na uwadze, że P. S. wykazał – stosownie do § 4 ust. 1 i 2 OWU AC – szkodę w postaci całkowitego zniszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) w wyniku pożaru, która została wyceniona przez pozwanego na kwotę 83.800 zł, Sąd zasądził od (...) S.A. z siedzibą w W. na jego rzecz tę kwotę. O odsetkach orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 i 2 k.c. uznając, że zasądzenie odsetek od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej jest ze wszech miar zasadne (punkt I).

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądzając kwotę 7807 zł od pozwanego na rzecz powoda.